

שבועות שתיים פרק ראשון שבועות יד.

עין משפט נר מצוה

גג א מיי פ"ה מהל' עבודת יוה"כ הל' יג:
 א ב מיי פ"ה מהל' שגנות הלכה א:
 ג ב מיי פ"ג מהלכות צילת מקדש הלכה יג סגמ לאזין דש:
 ג ד מיי פ"ו מהל' בית המזבח הל' יא ופ"ה מהל' סנהדרין הלכה א סגמ עשין סגמ:
 ד ה מיי פ"ו מהל' בית המזבח הלכה יג יג:

בולן קרויין ביתו. תימה ולויס צמה יתכפרו אי צשל צבור אשר לעם כמיז ולויס לא מיקרו עם למ"ד ופלוגתא היא צפרק הזרוע (תולין דף קלא): ואי צשל אהרן לא איקרו צימו וכ"ת כיון דלשכחן שיש להן כפרה דכתיב וכפר את לן למילף מינה אלף למעוטי כהניס ויתכפרו צשל צבור אס כן מנינו צשעיר של עם שהותר מכללו: **האי מיבעי ליה אברתניא בוי'** ומדלעטרין קרא לומר דלא מיימי משל כהניס אלמא מתכפרין צו ומשני תנא הכי קא קשיא ליה כו' וקרא איטריך שלא תמאר כיון שמיניו שיש להן כפרה יתכפר צשלו ויציא משלהן אלף קאת תימה דמאי פריך ינמא דהא דרשין דלא מיימי משל כהניס היינו צנתר דקיס לן דכהניס מתכפרין צו: **שנה ע"ה**ן הברוב **ע"עב**. ואס תמאר ונוקי אשר לו נתיינא לעכז משל צבור ושלישי למצוה משלו ולא משל כהניס וי"ל דצברא הוא למידרש מעיקרא למצוה קודם דנדרוש לעכז וכן מוכח צפ"ק דצבחים (דף קז):

צנומא מקדש וקדשו כשהוא אומר. על הכהניס ועל כל עם הקהל יכפר ולימד שהשוו כולם לכפרה אחת צשעיר המשתלח לרצי יהודה מנינו שיש להם כפרה צשאר עצירות כי היכל דחס רחמנא לניכחצ עלייהו כפרה צשאר דהייצ להו נמי כפרה צנומאמא מקדש וצמה הן מתכפרים כו': מאי אס נפצו לומר. מה היה לו להקשות שהוקק להציא מקרא זה: ווי סימא צימו כתיב. ולא שאר כהניס: להכי הוא דאסא. שלא יתכפרו צו כהניס: **מדעס ליהוי.** משל צבור ולא משל א) כהן גדול לפי שהפר צא משלו הוצרך לומר צשעיר משל צבור: להכי הוא דאסא. שלא יתכפרו צו אחרים שהוקקת להציא מקרא צימכפרו צו כהניס: ס"ל אשר לו. תלמא כמיני צפר: אשר לו. תניינא. סלמוד לומר אשר לו. השלישי לעכז: הכי קשיא ליה. דקאמר יכול לא יתכפרו צפרו של אהרן שהרי צבר נאמר אשר לו לומר שאינו צא משל כהניס וכיון שאינו חסירין צו ממון לא נתכפרו צו דמאי שלא צשעיר הפנימי דלא מכפרו ציה כדלפינן ממשאש לעס ימירא משוס דלא חסרו צו ממונא שלא נקטה משלהם: היינו דהיכא פרי וידווי. צפר ומתן דמו תרי וידווי דכתיב תרי זימני וכפר צעדו וצעד צימו ואמר מר (יומא דף לו): צצפרת צצבים הכמוצ מדכר שהרי עדיין לא נשחט הפר ואיכא מתן דמו הרי ג' כפרות לכפר על ג' עצירות שהכהניס מתכפרין צפר כנגד שלש עצירות ששארל מתכפרין צשעירים: חד כנגד שיעיר הנעשה צפניס. לתלות על שיש צה ידיעה צתחלה ואין צה ידיעה צסוף: וחד כנגד שיעיר החילון. לכפר על שיש ידיעה צה ידיעה צתחלה ויש צה ידיעה צסוף: וחד כנגד שיעיר המשתלה. לכפר על שאר עצירות: צחד וידווי ודמו סגי. חד כנגד שיעיר הפנימי וחד כנגד שיעיר החילון: יבוא וצאי ויכפר על החייב. לפיכך מתודה וידווי ראשון עליו ועל צימו ולאחר שנעשה וצאי צודווי מתודה עליו ועל אחיו ולעולם תרוייהו חדא כפרה נינהו:

תורה אור השלם

1. (יש) בית ישראל פרבו את יי בית אהרן פרבו את יי בית הלוי פרבו את יי יראי יי פרבו את יי תהלים קלה יט-כ את יי ודקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו.
2. ודקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו.
3. וקח את שער החטאת אשר לך והביא את דמו אל מבית לפרכת וצשה את דמו באשר עשה לרדם הפר ודקה אותו על הפפרת ולפי הפפרת:
4. וקח את שער החטאת אשר לך והביא את דמו אל מבית לפרכת וצשה את דמו באשר עשה לרדם הפר ודקה אותו על הפפרת ולפי הפפרת:
5. וקח את שער החטאת אשר לך והביא את דמו אל מבית לפרכת וצשה את דמו באשר עשה לרדם הפר ודקה אותו על הפפרת ולפי הפפרת:

הגהות הב"ח

(א) גמי' וצאי מאי אס כתיב ואות ו' נמחק: (ב) שם צימ אהרן צצבו את ה' בית הלוי ברכו את ה' ימלו' (א) רש"י ד"ה ממעס כו' משל יחיד כהן גדול:

גליון הש"ס

גמי' ת"ל אשר לו. עי' מגילה דף ע"ג מוס' ד"ה א"ן:

מוסף רש"י

והאי אשר לו כו'. אשר לו כתיב ציה תלמא זימני, למעוטי צבור ואחיו הכהניס דלא מצידה אמר תלמא אשר לו כמיני ציה צמרי קרא, והקריב אהרן וגו' והקריב מנינא ששט את פר החטאת אשר לו (יומא נא):

הדרן עלך שבועות שתיים

על העיר. על יוסילס (סנהדרין ב. יד. טוטה מה). וצריך לקדש המוספת צמתי מולות וכשיר (סנהדרין ד. ד):

רבינו חננאל

בשלמא לר' שמעון היינו דבעינן שני וידוין ודם הפר. פי' ודם הפר מכפר ומקדש וקדשו. כנגד דם השעיר הנעשה בפניס שמכפר על שגומא מקדש וקדשו על ישראל. וידווי אחד מכפר על הכהניס כמו שמכפר שיעיר הנעשה בחוק על ישראל. וידווי שני מכפר בשאר עבירות על הכהניס כמו שמכפר שיעיר המשתלה בשאר עבירות על ישראל. אלא לר' יהודה דאמר בשאר עבירות הכל מתכפרין בשעיר המשתלה. וידווי שני בפר כהן גדול למה בחד וידווי ודם הפר סגי ליה. ופריך לר' יהודה שני וידוין כנגד שיעיר הנעשה בחוק. וידווי הראשון לו לכהן גדול להתכפר בו. והשני להתכפר בו כהניס שנקראו ביתו שנאמר בית אהרן ברכו את ה' כדתנא דבי ר' ישמעאל יבא זכאי וכפר על החייב ואל יבא חייב וכפר על החייב שכן מדרת הדרן נוהגת: פ"ב מתני' ידיעות הטומאה שתיים שהן ארבע נטמא וידע ונעלמה מטנו הטומאה וחכר לקודש כו'.

בטומאת מקדש וקדשיו במה הם מתכפרין מוטב שיתכפרו בפרו של אהרן שהרי הותר מכללו אצל ביתו ואל יתכפרו בשעיר הנעשה בפנים שהרי לא הותר מכללו ואם נפשך לומר הרי הוא אומר בית אהרן ברכו את ה' וגו' (ו) ומאי אם נפשך לומר וכ"ת ביתו כתיב כולן קרויין ביתו שנא' בית אהרן ברכו את ה' (ו) יראי ה' ברכו את ה' והאי א' אשר לעם להכי הוא דאתא האי מיבעי ליה דקאמר רחמנא מדעס ליהוי ההוא מומאמא עדת בני ישראל נפקא והאי אשר לו להכי הוא דאתא האי מיבעי ליה ⁶ לכדתניא ⁵ משלו הוא מביא ואינו מביא משל צבור יכול לא יביא משל צבור שאין הצבור מתכפרין בו אבל יביא משל אחיו הכהניס שאחיו הכהניס מתכפרין בו *ת"ל *אשר לו יכול לא יביא ואם הביא כשר ת"ל שוב אשר לו הכתוב *שנה עליו לעכב תנא הכי קא קשיא ליה מאי שנא ברעם דלא מכפר דלא קא חסרי ביה ממונא דכתיב אשר לעם בדאהרן נמי לא קא חסרי ביה ממונא וקאמר כולן קרויין ביתו בשלמא לר' ש היינו דכתיב תרי וידוין ודם הפר חד כנגד שיעיר הנעשה בפנים וחד כנגד שיעיר הנעשה בחוק וחד כנגד שיעיר המשתלה אלא לר' יהודה תרי וידוין ודם הפר ל"ל בחד וידווי ודמו סגי אחד לו ואחד לביתו כדתנא דבי רבי ישמעאל כך היא מדרת הדרן נוהגת מוטב יבוא זכאי ויכפר על החייב ואל יבוא חייב ויכפר על החייב:

בטומאת מקדש וקדשיו במה הם מתכפרין מוטב שיתכפרו בפרו של אהרן שהרי הותר מכללו אצל ביתו ואל יתכפרו בשעיר הנעשה בפנים שהרי לא הותר מכללו ואם נפשך לומר הרי הוא אומר בית אהרן ברכו את ה' וגו' (ו) ומאי אם נפשך לומר וכ"ת ביתו כתיב כולן קרויין ביתו שנא' בית אהרן ברכו את ה' (ו) יראי ה' ברכו את ה' והאי א' אשר לעם להכי הוא דאתא האי מיבעי ליה דקאמר רחמנא מדעס ליהוי ההוא מומאמא עדת בני ישראל נפקא והאי אשר לו להכי הוא דאתא האי מיבעי ליה ⁶ לכדתניא ⁵ משלו הוא מביא ואינו מביא משל צבור יכול לא יביא משל צבור שאין הצבור מתכפרין בו אבל יביא משל אחיו הכהניס שאחיו הכהניס מתכפרין בו *ת"ל *אשר לו יכול לא יביא ואם הביא כשר ת"ל שוב אשר לו הכתוב *שנה עליו לעכב תנא הכי קא קשיא ליה מאי שנא ברעם דלא מכפר דלא קא חסרי ביה ממונא דכתיב אשר לעם בדאהרן נמי לא קא חסרי ביה ממונא וקאמר כולן קרויין ביתו בשלמא לר' ש היינו דכתיב תרי וידוין ודם הפר חד כנגד שיעיר הנעשה בפנים וחד כנגד שיעיר הנעשה בחוק וחד כנגד שיעיר המשתלה אלא לר' יהודה תרי וידוין ודם הפר ל"ל בחד וידווי ודמו סגי אחד לו ואחד לביתו כדתנא דבי רבי ישמעאל כך היא מדרת הדרן נוהגת מוטב יבוא זכאי ויכפר על החייב ואל יבוא חייב ויכפר על החייב:

הדרן עלך שבועות שתיים

ידיעות הטומאה שתיים שהן ארבע נטמא וידע ונעלמה ממנו הטומאה וזכור את הקדש געלם ממנו הקדש וזכור את הטומאה געלמו ממנו זה וזה ואכל את הקדש ולא ידע ומשאכל ידע הרי זה בעולה ויורד נטמא וידע ונעלמה ממנו טומאה וזכור את המקדש געלם ממנו מקדש וזכור את הטומאה געלם ממנו זה וזה ונכנס למקדש ולא ידע ומשיצא ידע הרי זה בעולה ויורד: אחד הנכנס לעזרה ואחד הנכנס לתוספת העזרה ⁷ שאין מוסיפין ⁶ על העיר ועל העזרות אלא במלך ונביא ואורים ותומים וסנהדרין של שבעים ואחד הובשתי תודותי ובשיר ובית דין מהלכין ושתי תודות אחריהן וכל ישראל אחריהם: הפנימית

הדרן עלך שבועות שתיים

ידיעות. שהן ארבע פירשתי צפרק ראשון צמשנה (דף קז): נטמא וידע. נטמא או צצעת טומאה או אחרי כן: אחד הנכנס לעזרה ראשונה ואחד הנכנס לתוספת. שהוספו עליה אחרי כן: שאין מוסיפין בו. לפיכך היא קדושה כראשונה: אלא צמלך בו. כולוהו לייף מקראי ⁸: וצשפתי אודות. מפרש צגממא ונא. שני לחמי תודה והיו נושאין אותם צהיקף סציב: וצשיר. מפרש צגממא: פנימית

דלדידיה צודווי ראשון נמי הל"ל וצני אהרן ותימה דהא רצא מוקי לה התם וידווי דשעיר המשתלה כו' שמעון נמי כר' שמעון וי"ל דלפילו ר' שמעון מודה שאינו מוכיר צצדיא צני אהרן עד שיראה כזאי:

הדרן עלך שבועות שתיים

ידיעות הטומאה. מתוך פ"ה משמע שרצה לפרש כולה ממתניתין צידיעה גמורה שפירש ידע נטמא ודע' דמוקמא מתניתין כרבי דלמר ידיעת צימ רצו שמה ידיעה מ"מ נקטה לה צמתניתין סתם ידיעה אע"ג דלא צריך והמדקדק יכול לפרש כולה ממתניתין צידיעת צימ רצו:

דבתיים (דף קז):

ד"ל מחסרי ממונא דכתיב אשר לעם. אע"ג דהאי נפקא לן מומאמא עדת בני ישראל מ"מ אשר לעם משמע משל לעם אלא מדלתימר מוקמינן ליה שאין הכהניס מתכפרים צו ולא מיבעיא למ"ד צצמכת שקליס (דף קז) וצצמנמות (דף קא): שאין הכהניס מצוין לשקול דודאי לא אחי מצידה אלא אפילו למ"ד שמיניו לשקול והשעיר צא מתרומת הלשכה מ"מ אס חסרו מעוט הלשכה וצאו לגבות לצורך שיעיר אין גוצין משלהן או אס צא אחר וזיכה שיעיר לצבור כשר אע"פ שלא זכו צו כהניס:

בדאהרן נמי א"א מחסרי ממונא.

תימה מ"מ ע"כ כיון שמיניו שיש להן כפרה צכל מה שיש כפרה לאחרים מדכתיב יכפר לא מנינו לאוקומה אלא צשל אהרן מאחר שנתמעטו משל צבור מדכתיב אשר לעם ולא גמרינן מינייה דגלי קרא וי"ל דאשר לעם משמע נתינת טעם משוס שהוא משל עם ואס היו מתכפרים משל אהרן אע"ג דלא מחסרי ממונא א"כ אין הטעם נכון: וקאמר בולן קרויין ביתו. והשתא על שאין צה ידיעה לא צתחלה ולא צסוף שמכפרים שיעירי רגליס מתכפרים נמי כהניס אע"ג דלא מחסרי ממונא הואיל ומנינו צשל אהרן מתכפרין אע"ג דלא מחסרי ממונא ועוד דקוקא ציוס הכפורים הוא דמצרכי ריציא לפי שמיניו חילוק צכפרה צין ישראל לכהניס:

שני וידוין ודם הפר.

משמע שמתכפרין הכהניס צצ' וידוין א"כ מתניתין דיומא צפרק אמר להן הממונא (דף קא): דקתני צודווי ראשון אצי וציתי ותו לא וצשני אצי וציתי וצני אהרן לא מתוקמא כרבי שמעון שמעון ומסתמא כל הנהו מתני' דידוין אהו נמי כר' שמעון וי"ל דלפילו ר' שמעון מודה שאינו מוכיר צצדיא צני אהרן עד שיראה כזאי:

הדרן עלך שבועות שתיים

ידיעות הטומאה. מתוך פ"ה משמע שרצה לפרש כולה ממתניתין צידיעה גמורה שפירש ידע נטמא ודע' דמוקמא מתניתין כרבי דלמר ידיעת צימ רצו שמה ידיעה מ"מ נקטה לה צמתניתין סתם ידיעה אע"ג דלא צריך והמדקדק יכול לפרש כולה ממתניתין צידיעת צימ רצו: